

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. В., 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г. П. Й.

при участието на секретаря И. С. К.
като разглежда докладваното от Г. П. Й. Гражданско дело № 20231300100182 по описа за 2023 година

Производството е по Чл.432 Кодекса за застраховането (пряк иск на увреденото лице).

Делото е образувано по исковата молба на В. В. Г., с ЕГН : *****, с постоянен адрес в гр.В. чрез адв. К. Г. - АК – В. със съдебен адрес : гр.В. против ЗК „Л. И.” АД, вписано в ТР при АВ с ЕИК . със седалище и адрес на управление в гр.С.

Ищцата твърди ,че е дъщеря на починалият вследствие на ПТП В. Т. Г..

Твърди ,че на 17.07.2018 г., около 0,40 часа на път I-1 /Е - 79/ при км 67+000 е настъпило ПТП, при което л.а. „Фолкфаген Шаран” с рег. №СВ МС, управляван от Г. Н. Г. от гр.С., ЕГН : ***** е нарушил правилата за движение по пътищата, като при пътна маркировка забранена за пресичане „М1” навлиза в лявата пътна лента и блъска челно насрещно движещият се лек автомобил „Тойота Пикник” с рег. №ВН ВВ, управляван от водач Е. В. В., в резултат на което настъпва ПТП ,от което е причинена смъртта на В. Т. Г., който е бил пътник в л.а. „Тойота Пикник” и се е возил на предната дясна седалка до водача на автомобила Е. Б.

По случая било образувано ДП №ЗМ -131/2018г. по описа на ОДМВР - В. прокурорска преписка №1679/2018г. по описа на ОП - В. която

приключила с внесен в Окръжен съд - В. обвинителен акт и образувано по същият НОХ дело №171/2020г. срещу водача на л.а. „Фолкфаген Шаран” с рег. №СВ МС - Г. Н. Г. от гр.С., ЕГН : *****.

Делото било приключило с осъдителна Присъда №65/24.11.2020 г.,с която водачът на л.а. „Фолксфаген Шаран” е признат за виновен и му е наложено окончателно наказание „лишаване от свобода”за срок от 3 години, което наказание на основание чл.57, т.3 от ЗИНЗС следва да изтърпи при условията на „общ” режим.

Присъдата била обжалвана от осъденото лице пред Апелативен съд - С., който с Решение №24137/28.04.2021 г. е изменил присъдата в частта относно наказанието, като на основание чл.66, ал.1 от НК е отложил така определеното наказание от 3 години лишаване от свобода за изпитателен срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила, като в останалата част потвърждава присъдата.

Присъдата била влязла в законна сила на 20.09.2021г., видно от представеното заверено копие на същата.

За увреждащия лек автомобил „Фолкфаген Шаран” с рег. №СВ МС, управляван от Г. Н. Г. от гр.С., ЕГН : ***** имало сключена застраховка “Гражданска отговорност”, застрахователна полица №BG/22/118001965256 от 08.07.2018 г., със срок на валидност една година, считано от 09.07.2018 г. до 08.07.2019 г. със ЗК „Л. И.” АД - гр.С..По силата на този договор застрахователят покривал отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС в размер на 10 000 000 лева, която сума представлявала минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди на задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите за 2018 г.

Видно било от датата на настъпване на застрахователното събитие - 17.07.2018 г. ,че ответното дружество е задължено да покрие имуществените и неимуществени вреди, причинени от увреждащия лек автомобил „Фолкфаген Шаран” с рег. №СВ МС, управляван от Г. Н. Г. от гр.С., ЕГН : *****.

На основание чл.380 от Кодекса на застраховането, на 09.12.2021 г. пред ответното дружество - застраховател била депозирана застрахователна

претенция вх.№5300347502508, с която застрахователят бил приканен да заплати сумата от 250 000 /двеста и петдесет хиляди/ лева за причинените неимуществени вреди от смъртта на баща и В. Т. Г., като в изпълнение разпоредбата на чл.380, ал.1 от КЗ към претенцията била представена и банкова сметка, по която да бъде преведена претендираната сума. Към настоящият момент все още нямало извършено плащане от страна на застрахователите.

От фактическа страна ищцата твърди ,че много тежко преживяла загубата на баща си В. Т. Г. Между двамата имало силна емоционална връзка. Към момента на загубата на бащата ищцата била студентка в гр.С., учела приложно изкуство, като баща и редовно изпращал пари за издръжката по време на следването. Тя непрекъснато контактувала с него по телефона, като на ден се чували по няколко пъти. Постоянно искала съвети от него, свързани с различни нейни проблеми от живота, като за нея той освен баща бил и по-голям брат и учител и човек, на който винаги и по всяко време можело да разчита.Тя била изключително привързана към него и използвала всеки празник или времето, през което и било възможно да се прибере от гр.С. в гр.В., за да се вижда с него и да прекарва повече време заедно с него.След инцидента спряла да празнува празници, а болката и била съкрушителна. След смъртта му се затворила за дълъг период от време, не излизала с приятели, състуденти или познати, освен до университета, не контактувала вече почти с никой, в това число със своите познати и приятели в университета. Изпаднала в безтегловност, в тежко депресивно състояние, което дори и в момента все още не можела да преодолее напълно.

С оглед на изложеното причинените и болки и страдания следвало да бъдат компенсирани. Безспорно било, че неимуществените вреди имали по - голямо значение и съответно се оценявали по-високо. Паричното обезщетение не можело да замести накърнените морални блага, то не можело да върне бащата, но би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално заличаване на неблагоприятните последици от причинената смърт, като това обезщетение имало за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания и изобщо нематериалните последици от извършеното деяние.

Намира, че предявеният иск е съобразен от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително причинените болки и страдания от причинената смърт на бащата, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО за 2018 г. и трайната съдебна практика при компенсиране на вреди от този вид.

Иска се да бъде постановено решение, с което с което на основание чл.432. ал.1 от КЗ, във връзка с чл.380 от КЗ. във връзка с чл.45 от ЗЗД, във връзка с чл.52 от ЗЗД да се осъди ответникът ЗК „Л.И.“ АД, вписан в ТР при АВ с ЕИК ., със седалище и адрес на управление в гр.С. да заплати на В. В. Г.. с ЕГН : *****, с постоянен адрес в гр.В. сумата от 250 000 /двеста и петдесет хиляди/ лева главница, за причинените и неимуществени вреди /претърпени болки, страдания, страх, уплаха/ в резултат на смъртта на баща и В. Т. Г. в резултат на претърпяното ПТП, описано по-горе в исковата молба, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждане - 25.07.2018 г. съгласно чл.429, ал.3 от КЗ, във връзка с чл.430, ал.1 от КЗ до окончателното издължаване.

Претендират се също така сторените разноски по делото, а именно - адвокатско възнаграждение на адв. К. Г. от Видинска Адвокатска кО.ия, който е освободил ищцата от внасянето им на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, като се иска настоящата молба да се счита за списък на разноски.

В едномесечния срок е постъпил **писмен отговор от ответника ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ “Л. И. АД**, вписана в Търговския регистър, с ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр. С. представлявана заедно от В. И. и П. Д. - Изпълнителни директори, чрез пълномощника юрисконсулт К. М.

С отговора се оспорват изцяло предявените искови претенции по основание и размер.

Оспорват се предявените искове за неимуществени вреди по основание и по размер, като същите се считат за недължими и прекомерни.

Оспорват се всички сторени в исковата молба твърдения по основанията на предявената от името на В. В. Г. претенция срещу ЗК „Л.И. АД за обезвреда на неимуществени вреди.

Оспорват се твърденията за механизма, изложени в исковата молба,

като се прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия В. Т. Г. към настъпването на собствените му травми, довели до смъртта му, а оттам и за настъпилите неимуществени вреди за ищцата, поради извършено нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, изразило се в пътуването му в моторно превозно средство без поставен обезопасителен колан.

Поради липсата на поставен предпазен колан от пострадалия не било налично възпиращото свободното движение на тялото противодействие, за каквото бил предвиден конструктивно и функционално обезопасителния колан, от което е бил възможен контакта на тялото на пострадалия с детайли от вътрешното оборудване на автомобила и от което са настъпили травмите и смъртта му. Твърди се, че телесните травми на пострадалия са възникнали поради свободното движение на тялото във вътрешността на автомобила, възможно поради липсата на поставен предпазен колан и че са настъпили в резултат от пряко съприкосновение със значително инерционно въздействие и сила, на широка площ в части и детайли от автомобилното купе, въз основа на което се поддържа възражение за изключителен принос на пострадалия за настъпване на травми и смъртта му при осъществяване на транспортния инцидент.

Сочи се ,че обективни данни за положението на пострадалия В. Т. Г. към момента на възникване на процесното пътнотранспортно произшествие се установявали от документите по ДП № 131/2018 г. по описа на Окръжна прокуратура - В., сред които и протокол за оглед на местопроизшествие. От цитираните документи се установявало, че към момента на удара, пострадалият В. Г. е пътувал в лек автомобил марка „Тойота“, модел „Пикник“, с рег.№ ВН ВВ на предна дясна седалка. На страница № 7 от огледния протокол било описано, че петно с червеникаво кафяв цвят се наблюдава върху предна дясна (пътническа) седалка, която е в легнало положение.

Фотоалбумът на страница № 15 потвърждавал, че седалката, на която с е возил пострадалия, е в легнало положение.

Положението на пострадалия В. Г. към момента на ПТП се потвърждавало и от заключителното мнение на Г. П. - разследващ полицай в сектор „Разследване РУ- В., отдел „Разследване“ при ОД на МВР - В. по ДП 3683М№ 131/2018г. по описа на ОД на МВР - В. съгласно което при

пристигане на местопроизшествието било установено, че пътникът Генов е бил на предна дясна седалка, която е била смъкната назад, като Генов е бил без поставен обезопасителен колан.

Гореизложеното водело до извод, че пострадалият е бил в легнало положение, без правилно поставен обезопасителен колан, като след настъпилото ПТП тялото му се е движело свободно в купето на автомобила и главата и гърдите му са се ударили в части от купето.

По време на пътуването пострадалият В. Г. бил смъкнал облегалката на седалката си, като се е возил в легнало положение, вероятно с цел почивка, като съзнателно не бил поставил обезопасителния си колан, макар да е знаел, че тялото му вероятно ще бъде в отпуснато състояние и че няма да има възможност да наблюдава пътя и да се подготви за евентуална опасност. С действията си пострадалият Г. бил допринесъл за настъпването на собствените му травми, довели до смъртта му, а от там и за настъпилите неимуществени вреди за ищцата.

Твърди се , че при положение, че пострадалия е бил с правилно поставен обезопасителен колан по времето на настъпване на ПТП, нямало да настъпят констатираните травми и неговата смърт, а други по-леки по медикобиологичен характер травми.

Оспорват се твърденията за търпени неимуществени вреди ,заявени като основание на предявената в настоящото производство искова претенция, като се оспорва причинно- следствена връзка между заявените неимуществени вреди и механизма на произшествието. Оспорват се изложените в исковата молба твърдения за интензитет и проявление на твърдените неимуществени вреди. Оспорват се твърденията за естеството и за съществуването на описаните отношения между ищцата и пострадалото лице, за оказвана морална подкрепа, за семейна общност, за близост и разбирателство, като се оспорва същите да са били прекъснати по причина от настъпване на пътнотранспортното произшествие. Оспорват се твърденията за негативно отражение на събитието върху здравословното и емоционално състояние на ищцата.

Твърди се ,че ищцата е пълнолетно лице, със завършено личностно и социално развитие, със собствен бит и личностна среда, като не е съжителствала в едно и също домакинство с пострадалия. Не били налице и

обективни данни за особени обстоятелства, определящи зависимост на ищцата в личностен или социален аспект от възходящите ѝ.

Оспорват се твърденията за възникване на вреди, обосноваващи размера на исковата претенция.

Оспорва се претенцията за неимуществени вреди и по размер.

Оспорва се размерът на предявената искова претенция за неимуществени вреди, като се поддържа, че същата е недължима, а отделно - прекомерна и заявена в противоречие както с чл. 45 от ЗЗД, така и с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Поддържа се, че исковата сума се претендира в колизия с обективните критерии, определящи понятието „справедливост“. Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/1968 г. на Пленума на ВС, понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства, които са специфични за всяко дело и които трябва да се имат предвид от съда, вкл. с оглед приложението на разрешенията, дадени с Тълкувателно решение 1/2016г., постановено от ОСНГТК на ВКС на 21.06.2018 г. Във всички случаи правилното прилагане на чл. 52 ЗЗД при определяне на обезщетенията за неимуществени вреди от причинена в резултат на деликт смърт било обусловено от съобразяване на указаните в постановлението общи критерии - дата на настъпване на смъртта, възраст и обществено положение на пострадалия, възраст на търсещия обезвреда, степен на родствена близост между пострадалия и лицето, което претендира обезщетение, действителното съдържание на съществуващите между пострадалия и претендиращия обезщетение житейски отношения, както и общественото възприемане на критерия за „справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в държавата и икономическата конюнктура.

Оспорват се наведените твърдения за възникнали неимуществени вреди, обосноваващи претендираната сума, както и периода, през който са търпени, като се твърди, че същите не са възникнали и не са търпени през твърдения период, респективно не кореспондират с претендираните суми.

В конкретния случай ищцата В. Г. била на 24 годишна възраст към момента на настъпването на ПТП, а пострадалият - на 51 години. Ищцата претендирала обезщетение в размер на 250,000.00лв., което представлява 481

минимални работни заплати /при минимална работна заплата за страната за 2018 г. в размер на 510 лева/ или минимален месечен доход на едно лице за период от 40 години, с оглед на което се поддържа, че исковата претенция е изключително завишена и прекомерна.

Оспорва се изцяло искът за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени вреди като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Поддържа се ,че при ответното дружество било подадено искане за определяне на застрахователно обезщетение от ищцата, по което била образувана застрахователна преписка № 0000-1000-61- 18-7613. По посочената преписка били изисквани допълнителни документи, които не били представени, поради което се поддържа, че застрахователят не е изпаднал в забава от момента на ПТП и че претенцията по предявения акцесорен иск е неоснователна, вкл. по аргумент от чл. 497 от Кодекса за застраховането.

Твърди се, че претенцията по отношение на акцесорния иск за присъждане на лихва забава от датата на увреждането е погасена по аргумент от Решение № 128 от 25.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 396/2012 г., II т. о., ТК, съгласно което вземането за лихви при упражнено право на трети лица срещу застрахователя на гражданската отговорност на делинквент се погасява с кратката тригодишна давност съгласно чл. 111, б. "в" ЗЗД, считано откогато е изискуемо вземането за обезщетение от непозволено увреждане.

По изложените съображения се поддържа,че предявените иски са изцяло, алтернативно частично неоснователни, поради което се иска да бъдат отхвърлени изцяло или частично и да се присъдят по съразмерност на Застрахователна компания „Л. И.“ АД, ЕИК . направените по производството разноски.

Оспорва се и размера на адвокатския хонорар, в случай, че размерът му надвишава минималните размери съгласно Наредба №1/2004г. на ВАС. Възразява се срещу искането на ищцата, за присъждане в нейна полза на адвокатски хонорар. Съобразно практиката на ВКС, представляваща също източник на правото, адвокатско възнаграждение се присъждало само в размер на действително платената изначално сума, съгласно представен по делото документ(т.к. Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК Решение №1841/1995г. -IV г.о., Информационен

Видинският окръжен съд ,след като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните ,прие за установено от фактическа страна следното :

На 16.07.2018г.около 00.30 часа, на главен път Е-79, при километър 67+000 при управление на лек автомобил „Фолксваген Шаран“ с рег. № СВ МС, лична собственост с посока на движение от гр.В. към гр.С. Г. Н. Г. - роден на 05.02.1970 г. в гр.С. българин, българско гражданство, със средно образование, неженен, работи в автокъща „ONG“-София, постоянен адрес: гр.С., неосъждан, ЕГН: ***** нарушил правилата за движение по пътищата, установени в чл.20, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която разпоредба водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, както и нарушил чл. 16,ал.1, т.1 от ЗВП, съгласно която разпоредба на пътното платно с двупосочно движение на водача на пътено превозно средство е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне, като загубил контрол над управлението от него автомобил и внезапно навлязъл в лентата за насрещно движение, неправомерно пресичайки единичната непрекъсната линия М1, разделяща платното за движение на две пътни ленти съобразно разпоредбата на чл.63,ал.2,т.1 от ППЗДвП и внезапно навлязъл в лентата за насрещно движение, с което реализирал ПТП - блъснал челно ексцентрично в предната част на насрещно движещия се лек автомобил „Тойота Пикник“ с рег. № ВН ВВ, собственост и управляван от Е. В. ,при което по непредпазливост причинил смъртта на В. Т. Г. от гр.В., както и средна телесна повреда на Е. В.В. изразяващи се в трайно затруднение в движението на долен ляв крайник, трайно затруднение в движението на снагата и контузия на белите дробове двустранно и наличието на кръв в двете гръдни половини, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота.

Извършената по досъдебното производство съдебно-медицинската експертиза на труп е дала заключение, че непосредствената причина за смъртта на В. Г. е остра дихателна и сърдечна недостатъчност, развила се на базата на травматичен шок вследствие на множествената /счетана черепно-мозъчна и гръдно- коремна/ травма. Смъртта на В. Г. е в пряка и непрекъсната причинна връзка с травматичните увреждания, получени при ПТП.

Другата съдебно-медицинската експертиза за телесните увреждания на Е. В. е дала заключение, че счупването на големия пищял на левия долен крайник е довело до трайно затруднение на движението на долен ляв крайник. Счупените ребра и гръдна кост са довели до трайно затруднение на движението на снагата, а наличната белодробна контузия, както и наличието на кръв в двете гръдни половини реализира медико-биологичния признак-

разстройство на здравето, временно опасно за живота. Счупените напречни израстъци на поясните прешлени са от характер да причинят трайно затруднение в движението на снагата.

Автотехническата експертиза и допълнителна такава са дали заключение, че причина за ПТП е навлизане на лекия автомобил „Фолксваген Шаран“ в лентата за насрещно движение в непосредствена близост пред лекия автомобил „Тойота Пикник“, вследствие на което е блъснал челно ексцентрично в предната част лек автомобил „Тойота Пикник“ с рег.№ВН ВВ/том2,л.137 ДП/.

При така установената фактическа обстановка Окръжен съд-В. по НОХД №171/2020 г.по описа на съда е приел,че подсъдимият Г. Н. Г.е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 343, ал.4, във вр. с чл. 343, ал.3, б“б“, предл.1, във вр. с ал.1, във вр. с чл. 342, ал.1 от НК във вр. с чл.20, ал.1 и чл.16, ал.1,т.1 от ЗДвП и чл.63, ал.2,т.1 от ППЗДвП.

От обективна страна - след полунощ около 00.30 ч. на 17.07.2018 г. подсъдимият Г. Г. управлявал лек автомобил „Фолксваген Шаран“ с рег. № СВ МС, по главен път Е-79 посока В.-М. По същия път в обратна посока се е движел лек автомобил „Тойота Пикник“ с рег.№ВНВВ управляван от пострадалия Е. В.. Двата автомобила са могли да се възприемат на разстояние около 400 метра. В близост до разклона за с.П. на път Е-79 на километър 67+000, обвиняемият нарушил правилата за движение по пътищата, установени в чл.20,ал.1 от ЗДП, съгласно който водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства които управляват и чл. 16,ал.1, т. 1 от ЗВП, съгласно който на пътното платно с двупосочно движение на водача на пътено превозно средство е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне, като загубил контрол над управлението от него автомобил и внезапно навлязъл в лентата за насрещно движение, неправомерно пресичайки единичната непрекъсната линия М1, разделяща платното за движение на две пътни ленти съобразно разпоредбата на чл.63, ал.2,т.1 от ППЗДвП, с което реализирал ПТП- блъснал челно ексцентрично в предната част на насрещно движещия се лек автомобил „Тойота Пикник“ с рег. № ВН ВВ, собственост и управляван от Е. В. при което по непредпазливост причинил смъртта на Ва. Т. Г. от гр.В., както и средна телесна повреда на Е. В.В. изразяващи се в трайно затруднение в движението на долен ляв крайник, трайно затруднение в движението на снагата и контузия на белите дробове двустранно и наличието на кръв в двете гръдни половини, довели до разстройство на здравето, временно опасно за живота.

От субективна страна съдът приел,че деянието е извършено по непредпазливост: подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, а именно: безспорно е доказано, че подсъдимият се е връщал от дълъг курс извън страната, бил е уморен и въпреки че двама души са му предложили да остане да преспи на територията на община В., същият е отказал с мотив, че

има неотложна работа. Именно това обстоятелство доказва непредпазливостта, имайки предвид, че всеки водач на МПС следва да управлява съответното средство отпочинал, в състояние годно да управлява безопасно съответното моторно средство. Въпреки, че е се е връщал от дълго шофиране по международни пътища, подсъдимият не е преценил правилно състоянието на умора и е предприел не само дълго пътуване до столицата, но и в тъмната част на деня, като е тръгнал след 22.00 часа, а пътнотранспортното произшествие е станало около 00.30 часа.

Воден от горните съображения с влязла в законна сила на 20.09.2021 г. присъда №65/24.11.2020 г. по НОХД №171 /2020 г. по описа на Окръжен съд-В. съдът признал подсъдимия Г. Н. Г.- роден на г. в гр.С., българин, българско гражданство, със средно образование, неженен, работи в автокъща „O N G“-С. постоянен адрес: гр.С., неосъждан, ЕГН: ***** ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ на 17.07.2018г. около 00,30 часа, на главен път Е-79, при километър 67+000 при управление на лек автомобил „Фолксваген Шаран“ с рег. № СВ МС, лична собственост с посока на движение от гр.В. към гр.С., нарушил правилата за движение по пътищата, установени в чл.20, ал.1 от ЗДвП - водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, чл. 16, ал.1, т.1 от ЗДП-на пътното платно с двупосочно движение на водача на пътното превозно средства е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение, неправомерно пресичайки единичната непрекъсната линия М1, разделяща платното за движение на две пътни ленти съобразно разпоредбата на чл.63, ал.2, т.1 от ППЗДвП и внезапно навлязъл в лентата за насрещно движение, с което реализирал ПТП-блъснал челно ексцентрично в предната част на насрещно движещия се лек автомобил - „Тойота Пикник“ с рег. № ВН ВВ, собственост и управляван от Е. Б. при което по непредпазливост причинил смъртта на В. Т. Г. от гр.В., както и средна телесна повреда на Е. В. В. изразяващи се в трайно затруднение в движението на долен ляв крайник, трайно затруднение в движението на снагата и контузия на белите дробове двустранно и наличието на кръв в двете гръдни половинки, довели до разстройство на здравето, временно опасно за

живота, като на основание чл.343, ал.4, във вр.с чл.343, ал.3,б.“б“, предл.1, във вр.с ал.1, във вр.с чл.342, ал.1 от НК във вр.с чл.20, ал.1 и чл.16, ал.1,т.1 от ЗДВП и чл.63, ал.2, т.1 от ППЗДП, във вр.с чл.58а, ал.1, във вр.с чл.36 и чл.54 от НК, го осъдил, като му наложил наказание 4/четири/ години и 6/шест/ месеца лишаване от свобода , което наказание намалява с 1/3, като окончателното наказание е 3/три/ години „Лишаване от свобода“, което наказание на основание чл.57, т.3 от ЗИНЗС следва да изтърпи при условията на „общ“ режим.

На основание чл.343г от НК във вр.с чл.37, ал.1,т.7 от НК съдът постановил „Лишаване от право да упражнява определена професия - шофьор на МПС“ за срок от 3/три/ години.

С решение №137/28.04.2021 г. по ВНОХД №170/2021 г. на Апелативен съд-С. №65/24.11.2020 г. по НОХД №171 /2020 г. по описа на Окръжен съд-В. е изменена по отношение на наказанието ,като изтърпяването на наложеното наказание е отложено за срок от 5 години . Апелативен съд-С. е приел ,че правилно и законосъобразно съобразявайки се с доказателствата по делото и анализирайки същите задълбочено, поотделно и в своята съвкупност решаващият съд е достигнало до фактическа обстановка, която въззивният съд споделя.

По делото е назначена до комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза от вещите лица д-р А. П. И. - н-к отделение „Съдебна медицина“ при МБАЛ „Св. Петка“ В. гр. В. и инж. О. С. В. ,автоексперт, вещо лице от ССЕ при ОС В.

Вещите лица дават заключение ,че местопроизшествието е запазено.Огледът на местопроизшествието е извършен в интервала от 04,55 ч до 06,20 ч в условията на тъмната част на денонощието, нормална видимост.Местопроизшествието е намерено на път I-1 (E79) при км 67+000 в посока от В. към М. (по посока на километрирането на пътя).За направление на огледа е прието направлението на път I-1 в посока от В. към М.В участъка на произшествието пътната настилка на платното за движение е намерена от сравнително запазена едрозърнеста асфалтова смес.Участъкът от пътя е прав, с низходящ наклон по посока на огледа (низходящ наклон при изкачване).Платното за движение е намерено в двупосочен режим на

движение, с две пътни ленти - по една за всяка посока.Пътните ленти са разделени с плътна разделителна линия М1 (Единична непрекъсната маркировка, средна пътна маркировка, осова линия).Платното за движение е намерено с ширина 7,40 м.В посока на огледа в дясната страна е намерена двувълнова еластична ограда (мантинела) на 0,40 м. отстояние от десния ръб на платното за движение.По посока на огледа от лявата страна е намерен банкет с ширина 1 м, посипан с фракция трошен камък и поникнала трева. След банката следва канавка (отводнителен канал) отляво от стандартни бетонни елементи.

На местопроизшествието са намерени следните МПС:

На разстояние 40 см. от линията на ориентира по дължина и 65 см по ширина е намерен лев мигач на л.а. „Фолксваген Шаран“.

На разстояние 5,90 м по дължина след линията на ориентира и на 0,40 м по ширина от левия край на платното за движение е намерена задна дясна гума на л.а. „Фолксваген Шаран“.

На разстояние 6,30 м по дължина след линията на ориентира и на 0,80 м (в левия банкет) е намерена задна лява гума на л.а. „Фолксваген Шаран“.

На разстояние 8,60 м по дължина и на 0,90 м по ширина от левия край на платното за движение е намерена предна дясна гума на л.а. „Фолксваген Шаран“.

На 10,30 м по дължина от линията на ориентира и на 1,20 м по ширина - предна лява гума на л.а. Тойота Пикник“.

На 11,80 м по дължина и на осевата линия - задна лява гума на л.а. „Тойота пикник“.

На 13,80 м по дължина и на 0,60 м по ширина от осевата линия - задна дясна гума на л.а. „Тойота Пикник“.

На местопроизшествието липсват спирачни следи.

Всички стъклени и пластмасови отломки и находки от автомобилите са намерени в лявата пътна лента, като най-голяма е тяхната концентрация между двата автомобила.

При огледа на л.а. „Фолксваген Шаран“ с рег. № СВ МС е установено:

-предна дясна гума е срязана и е преместена назад до опиране в купето;

-предна челна част е напълно унищожена, като предна броня е огъната по

средата навътре -предно стъкло е спукано;

-преден десен калник е огънат в посока към купето;

-предните въздушни възглавници са задействани. По възглавницата откъм шофьорско място има течност с червеникав цвят;

-арматурното табло е деформирано в посока към купето -таванът на автомобила е нагънат;

-левите гуми се намират в банкета, като надлъжната ос на автомобила сключва ъгъл от около 30° с оста на пътя .

При огледа на л.а. „Тойота Пикник“ с рег. № ВН ВВ са констатирани :

- изцяло разрушена предна част, като деформациите стигат до купето;
- предна дясна врата е разкачена от пантите;
- предното стъкло е спукано, като е с повишена концентрация в долната му част пред водача и пътника;
- въздушните възглавници не са задействани;
- арматурното табло е разрушено;
- предните врати на автомобила са в отворено положение;
- пред вратите върху повърхността на пътното платно се наблюдават петна с червеникаво кафяв цвят;
- петно със същия цвят се наблюдава и върху облегалката на предна дясна (пътническа) седалка, която е в легнало положение;
- воланът на автомобила е счупен в долната му част;
- надлъжната ос на л.а сключва ъгъл от около 45° с оста на пътя, като предницата сочи и се намира в левия банкет.

Между двата автомобила се наблюдават два броя следи от вкопаване в асфалта с дължина около 30 см, като едната от тях е пред л.а „Фолксваген Шаран“.

Произшествието е настъпило извън населено място на път I-1 при км 67+000.

Съгласно закона допустимата максимална скорост за движение за автомобилите от категория „В“, каквито са и двете участвали превозни средства в произшествието, е до 90 км/ч. При извършения оглед в участъка на произшествието не са намерени пътни знаци, които допълнително да

ограничават скоростта на движение от нормативно въведената.

В участъка на произшествието е намерена добре видима пътна маркировка М1 (Единична непрекъсната линия, средна пътна маркировка, осова линия), служеща за разделяне на пътното платно на две пътни ленти (средна пътна маркировка, осова линия, която е забранена за пресичане и застъпване), а от двете страни платното е ограничено с маркировка М1, служеща за граници на пътя (крайна пътна маркировка).

Лекият автомобил „Тойота Пикник“ се е движил по път Е79 в дясната пътна лента в посока от М. към В. В него, освен водачът, на предна дясна пътническа седалка е пътувал пътник.

Лекият автомобил „Фолксваген Шаран“ се е движил по път Е79 в дясната пътна лента в посока от В. към М. в който е пътувал само водачът.

При км 67+000 двете превозни средства е следвало да се разминат, като всеки автомобил се движи в полагащата му се дясна пътна лента за движение.

В Заключителното мнение на разследващия полицаи по досъдебно производство 368 ЗМ № 131/2018 г. по описа на ОДМВР-В. се казва :

„В 00,42 ч на 17.07.2023 г. на тел. 112 е подаден сигнал от св. Б. К. Е., с. В , общ. П. обл. Т., за възникнало ПТП на главен път Е79 в близост до разклона за с. П., който е пътувал за Ш. с негови близки.

Достигайки до катастрофирайте автомобили, на Е. му е направило впечатление, че и в двата автомобила има хора.

В автомобила, който се движел в посока от М.към В., имало две лица от мъжки пол, водачът бил стъпил на асфалта, но седял на седалката си, като бил в съзнание и шок, коленете му били сериозно пострадали от удара между автомобилите. Е., след като се е уверил, че мъжът е в добро състояние, след което отишъл да провери пътника в автомобила, който бил на предната седалка до водача. По данни на Е., седалката е била смъкната назад, пътникът е бил без поставен обезопасителен колан, в лошо състояние, неадекватен, вероятно със сериозни наранявания - течала кръв от устата, ушите и от задната част на главата му, краката му били видимо наранени.

Водачите на двата автомобила са били транспортирани в болницата в гр. В., а пътникът от лекият автомобил „Тойота Пикник“ е транспортиран в болницата в гр. М.

Мястото на удара е намерено в пътната лента за движение на л.а. „Тойота Пикник“, движещ се в посока от М. към В..

Участващите в произшествието леки автомобил не са били с превишена скорост, л.а. „Тойота Пикник“ се е движил със скорост от 71 км/ч, а л.а. „Фолксваген Шаран“ с 87 км/ч, при допустима скорост на движение за двата автомобила извън населено място до 90 км/ч.

Видно от материалите по делото, към момента на настъпване на процесното ПТП и след настъпването му, В. Г. Т. е пътувал на предна дясна пътническа седалка до водача на лекия автомобил „Тойота Пикник“.

Видно от протокола за оглед на местопроизшествието: „петно със същия цвят се наблюдава и върху облегалката на предна дясна (пътническа) седалка, която е в легнало положение. ...“.

Видно от показанията на свидетеля Б. К. Е., дадени в досъдебното производство, след проверка на състоянието на водача на лекия автомобил, пътуващ в посока Видин, е проверил и пътника на предната седалка до водача. По данни на Е., седалката е била смъкната назад, пътникът е бил без поставен обезопасителен колан, в лошо състояние, неадекватен, вероятно със сериозни наранявания - течала кръв от устата, ушите и от задната част на главата му, краката му били видимо наранени.

Облегалката на предната седалка вдясно до водача (пътническата) е била в легнало положение (смъкната назад).

Производствено лекият автомобил „Тойота Пикник“ е оборудван общо с 5 (пет) обезопасителни колана - за водача на автомобила, за пътника на предна дясна седалка до водача и за пътниците на задната седалка.

Всеки предпазен колан е предназначен само за едно лице.

Монтираният в автомобила предпазен колан за предна дясна седалка до водача (както и всички предпазни колани в автомобила) е от инерционен тип, който е средство за пасивна защита и е предназначен да удържи тялото на пътника на място в случай на внезапно спиране, катастрофа и др. Предпазните колани са триточкови (закрепват се в купето на автомобила в три точки).

Предназначението на използването на предпазните колани е да ограничи движението на тялото (на водач/пътник) по инерция по време на

сблъсък на автомобила в препятствие или внезапно спиране, и съответно възможността за стълкновение с частите от интериора на автомобила или с телата на други лица в автомобила. За тази цел в конструкцията е предвиден ограничител. Той блокира движението на лентата при внезапни удари.

Предпазните колани са комплект от ленти с осигуряваща ключалка, регулиращи устройства и присъединителни приспособления, които се закрепват към автомобила и са предназначени да намалят риска от увреждане на пътуващите при ограничаване подвижността на човешкото тяло в случай на внезапно намаляване скоростта на превозното средство (внезапно спиране, катастрофа и др.).

Триточковият предпазен колан е комбинация от надбедрена лента и диагонална лента.

Триточковият предпазен колан е основен вид предпазен колан, който се монтира в почти всички съвременни автомобили. Триъгълният диагонално-талиен колан има V-образна подредба, която осигурява равномерно разпределение на енергията на движението на тялото към гърдите, таза и раменете.

Използването на предпазните колани предотвратява придвижването на намиращите се в автомобила лица по инерция (до 5 см) и съответно възможността за стълкновение с частите на интериора на купето или с други лица в автомобила.

Установено е, че добре поставеният предпазен колан при наличие на спирано закъснение (внезапно спиране, катастрофа и др.) тялото на пътника се придвижва до 5 см (50 мм) и се блокира преди същото да достигне елементите от интериора на купето на автомобила.

Поставеният предпазен колан се разтяга малко (до 5 см) при рязко издърпване, като по този начин поглъща част от кинетичната енергия на водача/пътника

Предпазните колани са конструирани чрез лабораторни изследвания да издържат на натоварване повече от 455 кг.

Установено е, че предпазните колани намаляват риска от ПТП с около 30 % на загиналите и ранените в тях. Установено е, че при скорост на движение 60 км/ч и блъскане в неподвижно препятствие или челен удар

водач или пътник с тегло 80 кг придобива кинетична енергия 196 кг/см^2 .

От проведените лабораторни изследвания и практически симулации на ПТП в световен мащаб е установено, че практически е невъзможно при добре поставен предпазен колан тялото на водача/пътника да изпадне от автомобила дори при преобръщане през таван.

Установено е, че правилно поставеният предпазен колан при свободно движение на автомобила, предпазните колани могат да се разтягат/издърпват до 30 см (300 мм) от тялото на водача/пътника.

Установено е, че добре поставеният предпазен колан при наличие на спирано закъснение (внезапно спиране, катастрофа и др.) тялото на водача/пътника се придвижва до 5 см (50 мм) и се блокира преди същото да достигне елементите от интериора на купето на автомобила.

От проведените лабораторни изследвания и практически симулации на ПТП е установено, че практически е невъзможно при добре поставен предпазен колан тялото на водача/пътника да изпадне от автомобила дори при преобръщане през таван.

Интензитетът на съприкосновение на пътуващите в автомобила лица е в зависимост от скоростта на движение на автомобила и масата му (включително масата на пътуващите лица). Колкото е по-голяма скоростта, толкова е по-голяма вероятността от съприкосновение на телата с елементите на купето на автомобила и обратно.

Установено е, че предпазните колани намаляват риска от ПТП с около 30 % на загиналите и ранените в тях лица и съответно намалява интензитета на съприкосновение с детайлите от купето на автомобила.

Установено е, че при скорост на движение 60 км/ч и блъскане в неподвижно препятствие или челен удар, водач или пътник с тегло 80 кг придобива кинетична енергия 196 кг/см^2 .

Установено е, че предпазните колани са най-подходящи при движение в градски условия. При движение на автомобила със скорост от 40 км/ч и удар в бетонна стена водачът и пътникът без колани се изстрелват напред със сила, която е 12 пъти по-голяма от собственото им тегло, което е равносилно на падане от петия етаж на жилищен блок.

Установено е, че правилно поставеният предпазен колан е ефективен

при скорост на движение на автомобила до 60 км/ч.

В процесното пътнотранспортно произшествие сумарната скорост на движение на двата автомобили при челния сблъсък е общо 158 км/ч (на лекия автомобил „Фолксваген Шаран“ е изчислена на 87 км/ч и на лекия автомобил „Тойота Пикник“ е 71 км/ч - общо 158 км/ч). Това е равносилно на едно превозно средство, движейки се с тази скорост, да се блъсне в неподвижно препятствие (бетонна стена, дърво и др.).

Интензитетът на съприкосновение на тялото на пътника с елементите на купето е в зависимост от скоростта на движение на автомобила (включително масата на двамата пътуващи). Колкото е по-голяма скоростта, толкова е по-голяма вероятността от съприкосновение на тялото с елементите на купето на автомобила и обратно.

Видно от протокола за оглед на местопроизшествието:

- изцяло разрушена предна част, като деформациите стигат до купето -предна дясна врата е разкачена от пантите;
- предното стъкло е спукано, като е с повишена концентрация в долната му част пред водача и пътника;
- арматурното табло е разрушено;
- предните врати на автомобила са в отворено положение.

Тези тежки деформации по лекия автомобил „Тойота Пикник“ в челната му част са получени в резултат на силния удар между двата автомобила

В резултат на удара, поради голямата разлика в количествата на движение (собствена маса и скорост на движение), лекият автомобил „Тойота Пикник“ е изтласкан в посока назад и след завъртане на около 45° по посока на часовата стрелка изминава път от 6,10 м. от мястото на удара и се установява в покой в своята пътна лента.

При такава сумарна скорост практически е невъзможно да се даде отговор на въпроса каква е степента на ограничаване на инерционния интензитет на съприкосновение с детайлите на МПС при обезопасяване с предпазен колан и последствията при пътнo произшествие са непредвидими.

Установено е, че добре поставеният предпазен колан при наличие на спирачно закъснение (внезапно спиране, катастрофа и др.) тялото на водача/пътника се придвижва до 5 см (50 мм) и се блокира преди същото да

достигне елементите от интериора на купето на автомобила.

При пътнотранспортно произшествие траекторията на движение на телата на пътуващите в автомобилите лица зависи от действащите инерционни сили, породени в резултат на удара. Тези сили са в права пропорционална зависимост от количеството на движение (ударен импулс). От своя страна количеството на движение е в зависимост от масата на автомобила (включително масата на пътуващите в него лица) и скоростта му на движение.

В настоящия случай, ударът между двете превозни средства е прав челен ексцентричен.

Установено е, че времетраенето на удара при пътно произшествие е за периода от 0,06 секунди до около 0,15 секунди. За това изключително кратко време се получават големи инерционни сили в резултат на удара.

Възникналите инерционни сили в резултат на удара пораждат движение на телата на пътуващите в автомобилите (водач и пътници) с една относителна скорост спрямо купето.

Породените инерционни сили в човешкото тяло при удар са насочени в обратна посока на ударния импулс.

При конкретния удар инерционните сили ще се стремят да преместят тялото на пътника в лекия автомобил „Тойота Пикник“ в посока напред и леко вляво (противоположна на ударния импулс).

Видно от протокола за оглед на местопроизшествието, след удара лекият автомобил „Тойота Пикник“ се е завъртял по посока на часовата стрелка на около 45° спрямо надлъжната ос на пътя. При това завъртане на автомобила в тази посока, тялото на пътника ще се завърти в обратна посока или наляво.

Видно от материалите по делото, облегалката на предната седалка вдясно до водача (пътническата) е била в легнало положение (смъкната назад).

Заводите производители са установили, и препоръчват облегалката на седалката да не се наклонява много назад, за да не се намалява ефективността на предпазния колан.

Освен това, облегалката на седалката има възглавничка за главата

(подглавница), която осигурява допълнителна сигурност за главата на пътник/водач от т.н. „камшичен удар“.

Най-правилното разположение на облегалката на предната дясна седалка е, когато е в изправено положение (комфортно за пътника) и осигурява на пътника добра видимост в посока напред и встрани в зависимост от неговите характеристики (ръст, тегло).

Преди потегляне на автомобила от място е необходимо да се регулира седалката по височина, както и в посока напред или назад, да се регулира възглавничката на облегалката и самата облегалка.

Раменната (диагоналната) лента на предпазния колан трябва да бъде разположена възможно най-близо до шията на човешкото тяло.

Надбедрената лента на колана е необходимо да приляга плътно около таза и бедрата на пътника.

В процесното произшествие облегалка на дясната пътническа седалка е поставена в легнало положение (смъкната назад). За да не се компрометира ефективността на предпазните колани, не се препоръчва да се наклоняват твърде много назад.

При правилно поставен предпазен колан и легнала (спусната) облегалка на седалката, тялото на пътника няма да бъде ограничено в задоволителна степен от придвижването му в посока напред и встрани от надбедрената лента на предпазния колан около торса му.

Видно от материалите по делото, В. Т. Г. не е бил с правилно поставен обезопасителен колан.

Непосредствено след травмата Г. е откаран в МБАЛ гр. М., където в 04,10 ч е починал.

При извършената Съдебно медицинска аутопсия на трупа на Т. от д-р Д. - МБАЛ гр. М. е установено: Съчетана черепно-мозъчна и гръдно-коремна травма, травма на крайниците, подробно описани в СМЕ за изследване на труп № 40/2018 г.

Налице са кръвонасядания, счупване на черепна основа, кръвоизливи под меките мозъчни обвивки, счупване на две ребра вляво, травматични разкъсвания на хилусите на двата бели дроба, контузия на белите дробове, травматични пуквания на паренхимата на черния дроб, счупване на дясна

бедрена кост над коляното, охлузвания, наранявания по предните повърхности на двата долни крайника.

Смъртта на пострадалия Т. се дължи на травматично-хеморагичен шок, вследствие гореописаните травматични увреждания.

Не са установени „коланни травми“, свидетелските показания сочат за липса на поставен обезопасителен колан.

В това състояние при внезапния челен удар тялото рязко се е смъкнало напред и последвал както директен удар, така и притискане на влезлите до купето счупени и деформирани части на автомобила.

При завъртането на автомобила е имало възможност и за странични удари в купето - вдясно и вляво.

При правилно седящо положение и поставен обезопасителен колан е възможно получените травми да са с по-лек характер.

В конкретния случай има тежка директна травма и не би могло според вещите лица да се каже категорично кои от травмите биха били предотвратими.

Съдът дава вяра на заключението на вещите лица ,тъй като то е изготвено професионално ,дава задълбочен отговор на поставените въпроси и не противоречи на останалите събрани по делото доказателства.

В с.з.на 10.10.2023 г. (л.110 и сл. от т.1)са разпитани свидетелите М. В. М., ЕГН:*****, л.к. ,Г. Ц. В., ЕГН:*****, С. В. С. ЕГН:***** и С. Л. Ц., ЕГН:***** . - майка на ищцата.

Свидетелят М. В. М. е семейна приятелка от 15-20 години с родителите на ищцата В. Г. ,която израснала пред очите ми. Познава я като слънчево дете, амбициозно, имала приятелчета, била нормално дете. Била в доста близки отношения с баща си, той й звънял доста често по телефона, той полагал много грижи за нея, имали силна връзка помежду си. След катастрофата ищцата се променила, затворила се в себе си, не искала да контактува с никого. Просто от самата загуба се затворила в себе си и затова свидетелят М. М. я търсела често. Преди катастрофата се чували, дори когато си идвала от С. се виждали. В началото след катастрофата ищцата имала намерения да се прибере във В., но поради спомените за баща си се отказала.

Преди години имала работа с психолог, сега има определена положителна промяна, но болката от загубата си останала.

В момента ищцата В. Г. живее в С. На 29 години е в момента и след завършването си отишла да учи в С. Преди това живеела във В. с майка си. Баща ѝ живеел на друго място. Ищцата била на година- година и нещо когато родителите ѝ се развели. Знае, че баща ѝ звънял често, помагал и финансово.

Свидетелят Г. Ц. В. познава В. от 2001 г., когато се запознал със семейството и , често си гостували семейно , ходели на почивки заедно. Ищцата има доведена сестра и живеела с майка си, втория си баща и доведената си сестра. Ищцата В. често отсъствала от семейни събирания, тъй като била с баща си , който често я довеждал . С биологичния си баща ищцата В. Г. била в много близки отношения . Той я подпомагал финансово докато учела в С. . Преди смъртта на баща си ищцата В. Г. била весело и нормално момиче. След смъртта на баща ѝ у ищцата настъпила голяма промяна – преживяла тежка психическа травма, затворила се в себе си. Имала приятел, за когото била почти сгодена, разделили се около година след катастрофата.

Свидетелят С. В. С. живее с майката на ищцата на семейни начала от 22-23 години . В началото на връзката В. била на 5 години. Свидетелства , че по принцип В. и баща ѝ поддържали отношения. Бащата взимал детето по празници, купувал учебни пособия , когато почвало училище, купувал подаръци за празници.

С майката имали бизнес на морето, изкарвали цяло лято там. Бащата на ищцата всяка година идвал там редовно. В. винаги е казвала, че той ѝ е баща, че него си е го е признавала като такъв. Когато тя отишла в С. бащата и купувал разни неща, давал и пари. В. никога не е била възпрепятствана да се вижда с баща си, дори на много празници тя е ходела при него в дома му. Майката и бащата на В. не са имали брак.

По време на катастрофата В. работела на морето при майка си и свидетеля С. С. . На него му се обадили и му съобщили за станалото и той казал на ищцата , че баща ѝ е загинал. Ищцата В. Г. тотално се сринала психически, спряла да работи , стояла по цял ден в квартирата сама, изпаднала в страшна депресия, не искала да говори с никого.

Няколко пъти се налагало майка и и свидетелят С. С. със стълба да се

качват и да отваря вратата на квартирата, защото тя отказвала да отключи вратата.

Ищцата имала годеник . Една година след това, след смъртта на баща ѝ, те се разделили. Тя буквално се обърнала на 180 градуса. Тя и в момента рядко излизала. Оттогава тя няма приятели, няма мъж, няма социален живот. Много си ограничила контактите и рядко се чува дори с майка си и с близките.

Свидетелката С. Л. П. дава показания ,че с биологичния ѝ баща се разделили, когато В. била на около две години. С него винаги били в прекрасни отношения.След раздялата той винаги взимал В. когато поиска, винаги се грижел за нея, имал мания да се купуват големи количества храна и постоянно се грижел хладилникът да е пълен и детето да не е лишено от нищо.

Когато ищцата била студентка ,тя се виждала с баща си ,той и давал пари за семестрите,били много близки , ищцата винаги споделяла всичко с него.

Ищцата В. Г. била едно нормално дете до лятото, когато на обяд чула новината за смъртта на баща си. Започнала да плаче, поне една седмица плакала. Постоянно седяла в една тъмна стая, пердетата били пуснати и не общувала с никого.

Майката и съжителят и имали бизнес на морето и ищцата В. Г. помагала. След смъртта на баща си ищцата В. Г. спряла общуването с приятели, всякакви контакти, само ходела до университета и се прибирала. Имала си приятел от края на първи курс, който дори и подарил пръстен, но след като починал баща ѝ, някъде около година след това отношенията им приключили. Нейното депресивно състояние продължавало и към момента. Обаждала се може би един път в седмицата. Може би общува с една-две приятелки. Ищцата В. Г. имала нужда от много психолози, майка и я водела по лекари в С.провеждани били онлайн консултации със специалисти. Тя в момента живее в С, пробвала се да ходи на работа по 20-30 дни, но не можела да издържи . След смъртта на баща си В.ищцата не искала общуване с хората. Затова работи само от вкъщи и не излизала никъде.

Разнообразявала се само когато идвала да помага на морето и при гостуване на село.

Бащата В. идвал и на морето .Бащата и дъщерята постоянно се чували по телефона.Според майката ищцата споделяла повече е баща си, отколкото с нея. По време на празниците част от тях ищцата прекарвала с майка си , другата част с баща си и неговите родители.

По делегация е разпитан от Районен съд-П.свидетелят Б. К. Е. .Свидетелят Е. заявява ,че си спомня процесното ПТП. Тогава с брат му М. К. Е. пътували с два буса. Видял, че пред буса е образувана колона и си помислил, че е станало нещо на пътя.При приближаване до местопроизшествието видял,че на пътя има две коли, но никой от колоната не спирал. Просто останалите автомобили ги заобикаляли. Свидетелят Е. погледнал и видял, че едната кола била отворена, шофьорът седял на седалката, като краката му били отвън. Целият бил в кръв. Видял, че има още един човек в колата. Тогава на мястото нямало линейка. Решил да отбие и спрял. Даже сложил и триъгълник зад другата кола. Свидетелят Е. се обадил на „Спешна Помощ“. Отишъл да види в какво състояние са хората.Те били в тежко състояние. Шофьорът бил с оголени капачки на коленете. Виждали се костите. Другият човек, който бил отдясно, се казвал В. Знае това, защото през цялото време поддържал връзка по телефона с брат му. Седалката, на която лежал Валентин, била полулегнала - може би човекът е бил заспал. Той бил в много тежко състояние. Имало избила кръв от ушите и устата. Свидетелят Е. го попитал дали го чува,но В. не можел да говори. Свидетелят Е. го помолил да кимне, ако го чува и Валентин го направил. След това свидетелят Е. отишъл и до другата кола, която също била ударена и шофьорът ѝ се държал за гърдите,но изглеждал в по-добро състояние от В. Линейката дошла много късно , първо взели с нея шофьора на виновната за ПТП кола, която била в насрещното. Свидетелят Е. казал на хората от линейката, че този човек - дясностоящият на шофьора, умира. Виждал го, че бере душа. Впоследствие разбрал от брат му, че Валентин е починал. Още на мястото на ПТП помолил „Спешна помощ“ да вземат и него, защото свидетелят Е. нямало с какво да му помогне. Отговорили , че няма място в линейката и щяла да дойде друга линейка. Така станало, че взели първо виновния за ПТП шофьор. Свидетелят Е. , брат му и пристигнал на местопроизшествието полицаи свалили В.от колата и така той стоял доста време, докато дойде втората линейка.

В. бил полулегнал на седалката. Опитвал се да помръдне, но краката му

вероятно били счупени, защото имали неестествена форма. Бил в много лошо състояние - окървавен, с кръв от устата и ушите.

Свидетелят Е. заявява ,че не може да си спомни дали В. е бил с поставен обезопасителен колан.Състоянието на В.било видимо много тежко. Имало избила кръв през ушите, през устата. Краката му били видимо счупени, защото били изкривени.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели ,тъй като между тях няма противоречия и те не противоречат на другите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка Видинският окръжен съд прие за установено следното от правна страна :

Производството по делото е образувано по искове, квалифицирани по чл. 432, ал. 1 от КЗ. Законовата разпоредба на чл. 498, ал. 3 КЗ обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Касае се за рекламационен срок, въведен от законодателя с действащия към датата на събитието КЗ, с цел предотвратяване или намаляване на съдебните производства по този вид спорове. По делото е установено, че преди подаване на ИМ ищецът е отправил писмена претенция по реда на чл. 380 КЗ към застрахователя.

Доколкото уреденото в КЗ производство по искане за плащане на застрахователно обезщетение пред застрахователя е изчерпано като възможност за извънсъдебно уреждане на спора в срока по чл. 498 КЗ, съдът намира, че за ищцата се е открила възможността да предяви всичките си претенции пред съда.

Съобразно разпоредбата на чл. 429, ал. 1 КЗ със сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените имуществени и неимуществени вреди. Същевременно разпоредбата на чл. 477, ал. 1 и 2 КЗ предвижда, че обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е

гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства. Предявеният иск черпи правното си основание от разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ. Искът е пряк и е предоставен на увреденото лице срещу застрахователното дружество, с което причинителят на вредата се намира в облигационно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност".

Основателността на прекия иск на увредения срещу застрахователя за обезщетяване на причинените в резултат на застрахователно събитие вреди предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищцата на валидно застрахователно правоотношение, настъпило застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застраховка гражданска отговорност, настъпилите вреди, резултат от поведението на застрахования водач, включително обосноваване на техния вид и размер.

Както бе посочено в приетата фактическа установеност фактът, че л. а. "Тойота Пикник" ДК №ВН ВВ, е бил застрахован при ответното дружество по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", както и валидността □ към датата на произшествието също не са предмет на спор между страните по делото, поради което застрахователят е материалноправно легитимирана страна по прекия иск.

Налице е влязла в сила присъда на наказателен съд, която е задължителна съгласно Чл.300 ГПК относно това извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Съгласно Чл.432 ал.1 КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Налице е основанието по чл. 432, ал. 1 от КЗ за ангажиране отговорността на ответника за причинените на ищеца неимуществени вреди, свързани с претърпените от него болки, страдания и негативни изживявания, последица от причинените телесни увреждания. Функционалната връзка между деликтната отговорност и отговорността на застрахователя предполага пораждаването на задължението на последния по горесцитираната правна норма, при реализиране на визираните в нея предпоставки. На първо място, това е установяване на застраховане на гражданска отговорност на виновния за ПТП водач при ответника - застраховател по време на настъпването на

застрахователното събитие и на второ - осъществяването на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане. Ответникът, по силата на застрахователното правоотношение, е поел задължение да обезщети вредите, причинени на трети лица от водача на застрахованото превозно средство.

Предвид характера и интензитета на причинените на ищцата В. В. Г. значителни морални болки и страдания на основание чл. 51, ал. 1 вр. чл. 52 от ЗЗД Видинският окръжен съд намира, че за възмездяване на претърпените от нея неимуществени вреди справедливият размер на обезщетение е 150 000 лв. ,като този размер на обезщетение е от естество да репарира негативните емоционални преживявания на ищцата .

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС и последователната съдебна практика на ВКС, при определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД съдът се ръководи от критерия за справедливост. Уточнено е, че понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в Държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

При анализа на всички обективни обстоятелства в конкретния казус и съобразявайки възрастта на пострадалата, продължителността и степента на претърпените болки и страдания , причинените неудобства, нарушеният житейски ритъм и при съобразяване с конкретните икономически условия и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетението момент, които следва да се отчитат като ориентир за определяне на размера на дължимото застрахователно обезщетение, независимо от функционално обусловената отговорност на

застрахователя от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие (в този смисъл е даденото разрешение в практиката на ВКС, формирана в множество решения - Р № 83/06.07.2009 г. по т. д. № 795/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО, Р №1/26.03.2012 г. по т. д. № 299/2011 г. на ВКС, ТК, II ТО, Р № 189/04.07.2012 г. по т. д. № 634/2010 г. на ВКС, ТК, II ТО, Р № 95/24.10.2012 г. по т. д. № 916/2011 г. на ВКС, ТК, I т. о., Р № 121/09.07.2012 г. по т. д. № 60/2012 г. на ВКС, ТК, II ТО и други съдебни актове), съдът намира за справедливо претърпяните болки и страдания да се остойностят в размер на 150 000 лв.

Окръжен съд-В. отчете ,че въпреки ранната раздяла между родителите и предоставянето на упражняването на родителските права на майката ,между ищцата и нейния баща е съществувала нормалната между родител и дете емоционална връзка и привързаност –двамата са се виждали и чували по телефона редовно ,бащата е оказвал финансова подкрепа на дъщеря си ,често посрещала различни празници в дома му .Ищцата споделяла всичко с баща си ,между тях съществувала дори по-силна емоционална връзка ,отколкото между ищцата и майка и .Ищцата преживяла много тежко смъртта на баща си ,затворила се в стаята си и няколко дена не излизала-наложило се близките и да използват стълба ,за да влязат през прозореца .Плакала непрекъснато около една седмица след като научила за смъртта на баща си .Затворила се в тъмна стая и не желала да контактува с никого,като състоянието и не се е променило и към настоящия момент.Наложило се да се води при психолози ,да провежда онлайн консултации със специалисти.Работи само от къщи и почти никъде не излиза ,спряла общуването си с приятели .Имала годеник ,по поради изпадането на ищцата в депресивно състояние двамата се разделили .

Поради това искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважен до 150 000 лв., а в останалата си част до пълния предявен размер от 250 000 лв., следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

При определяне на размер на обезщетението Съдът съобрази практиката на ВКС по сходни дела .

В Решение № 15 от 15.08.2023 г. на ВКС по т. д. № 2389/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията А. Н. съдът е приел за справедливо обезщетение в размер на 150 000 лв. за неимуществени вреди от смъртта на съпруга,загинал

при ПТП ,станало на 25.07.2019 г. Приетото по настоящото дело като справедливо обезщетение не е в отклонение от практиката на ВКС по сходни случаи. В практиката на ВКС за случаи на преживели съпрузи, при дългогодишни бракове, за събития от 2016 г. са присъждани обезщетения между 130 000 лева и 160 000 лева (напр. решение № 53 от 03.07.2020 г. по т. д. № 1311/2019 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 28 от 13.04.2021 г. по т. д. № 249/2020 г. на ВКС, ТК, I т. о.), а за събитие от 2019 г. на преживяла съпруга на възраст от 54 години и 20-годишен брак, от състав на апелативен съд е присъдено обезщетение от 200 000 лева, като решението не е допуснато до касация съгласно определение № 50654 от 30.11.2022 г. по т. д. № 205/2022 г. на ВКС, ТК, II т. о.

Окръжен съд-В. намира ,че горното решение касае преживял съпруг ,но приема ,че това разрешение може да бъде отнесено и към дете на починалия с оглед на константната практика на ВКС да постановява по принцип равни обезщетения за неимуществени вреди на преживели съпрузи и на деца .

В Решение № 19 от 20.07.2018 г. на ВКС по т. д. № 1748/2017 г., I т. о., ТК, докладчик съдията В. Н. ВКС е приел ,че наследниците на починалия при ПТП ,станало на 03.02.2014 г. ,наследодател следва да бъдат обезщетени със сумата от 140 000 лв. Съдът намира ,че сумата от 150 000 лв. ,присъдена по първото дело ,е по-справедлива с оглед на обстоятелството ,че ПТП ,предмет на това дело , е много по-близко темпорално до процесното ПТП .

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ВЪЗРАЖЕНИЕТО ЗА НАЛИЧИЕ НА СЪПРИЧИНЯВАНЕ

Видинският окръжен съд намира ,че размерът на дължимото обезщетение не следва да бъде намален поради наличието на съпричиняване от страна на пострадалия . По въпроса за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, следва да изходи от указанията , дадени в т. 7 от ППВС № 17/1963 г., както и от принципните становища по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, изразени в задължителна, по смисъла на т. 2 от Тълкувателно решение № 1/19.02.2010 г. на ОСГТК на ВКС практика-решение по т. д. № 525/2008 г., решение по т. д. № 977/2010 г., решение по т. д. № 618/2011 г. и други.

В т.7 от Постановление № 17 от 18.XI.1963 г., Пленум на ВС се приема

,че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. В случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не и на вина. Затова, когато малолетно дете или невменяемо лице допринесе за настъпване на резултата, съобразно с обстоятелствата на случая следва да се приложат разпоредбите на чл. 51, ал. 2 ЗЗД независимо от това, че такова лице не може да действа виновно.

В Решение № 45 от 15.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 525/2008 г., II т. о., ТК, докладчик съдията К. Е. се приема, че за да бъде намалено обезщетението за вреди, уврежданият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване. Необходимо е обаче този принос да е конкретен - т.е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице само ако именно поведението на увреждания е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата. Сам по себе си обаче, фактът, че увреденото лице е пътувало в автомобила, участвал в пътно-транспортното произшествие, не налага извод за допринасяне на вредите от злополуката. Приносът на водача на автомобила за настъпването на пътно-транспортното произшествие е личен и не обосновава автоматично принос на всички пътуващи в този автомобил. Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, а не от непозволено увреждане. Доколкото обаче отговорността му е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, то застрахователят отговаря за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите. Поради това и с оглед императивната разпоредба на чл. 84, ал. 3 ЗЗД, законната лихва върху обезщетението следва да бъде начислена именно от датата на увреждането, а не от поканата за плащане на застрахователното обезщетение.

От събраните в хода на производството доказателства се установява, че наследодателят на ищцата, пътник на предната предна дясна седалка в автомобила, не е бил с поставен обезопасителен колан.

От заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза е видно, че при скорост на движение 60 км/ч и

блъскане в неподвижно препятствие или челен удар водач или пътник с тегло 80 кг придобива кинетична енергия 196 кг/см^2 . Установено е, че предпазните колани са най-подходящи при движение в градски условия. При движение на автомобила със скорост от 40 км/ч и удар в бетонна стена водачът и пътникът без колани се изстрелват напред със сила, която е 12 пъти по-голяма от собственото им тегло, което е равносилно на падане от петия етаж на жилищен блок. Установено е, че правилно поставеният предпазен колан е ефективен при скорост на движение на автомобила до 60 км/ч.

В процесното пътнотранспортно произшествие сумарната скорост на движение на двата автомобили при челния сблъсък е общо 158 км/ч (на лекия автомобил „Фолксваген Шаран“ е изчислена на 87 км/ч и на лекия автомобил „Тойота Пикник“ е 71 км/ч - общо 158 км/ч). Това е равносилно на едно превозно средство, движейки се с тази скорост, да се блъсне в неподвижно препятствие (бетонна стена, дърво и др.). Интензитетът на съприкосновение на тялото на пътника с елементите на купето е в зависимост от скоростта на движение на автомобила (включително масата на двамата пътуващи). Колкото е по-голяма скоростта, толкова е по-голяма вероятността от съприкосновение на тялото с елементите на купето на автомобила и обратно.

В резултат на удара, поради голямата разлика в количествата на движение (собствена маса и скорост на движение), лекият автомобил „Тойота Пикник“ е изтласкан в посока назад и след завъртане на около 45° по посока на часовата стрелка изминава път от 6,10 м от мястото на удара и се установява в покой в своята пътна лента. При такава сумарна скорост според вещите лица практически е невъзможно да се даде отговор на въпроса каква е степента на ограничаване на инерционния интензитет на съприкосновение с детайлите на МПС при обезопасяване с предпазен колан и последствията при пътнотранспортно произшествие са непредвидими.

Съдът намира, че с оглед на изброените по-горе емпирични изчисления на вещите лица, многобройните тежки наранявания по тялото на наследодателя на ищцата и с оглед на тежките деформации по купетата на двата автомобила леталният изход е неминуем при сумарна скорост на движение на двата автомобили при челния сблъсък от 158 км/ч. Следва да се отчете, че при конкретния удар инерционните сили ще се стремят да преместят тялото на пътника в лекия автомобил „Тойота Пикник“.

(наследодателя на ищцата) в посока напред и леко вляво (противоположна на ударния импулс).Видно от протокола за оглед на местопроизшествието, след удара лекият автомобил „Тойота Пикник“ се е завъртял по посока на часовата стрелка на около 45° спрямо надлъжната ос на пътя. При това завъртане на автомобила в тази посока, тялото на пътника се е завъртяло в обратна посока или наляво.Формират се т.н.кориолисови сили ,при действието на които обезопасителният колан губи предпазната си функция .

Поради изложеното, съдът намира, че конкретен принос на наследодателя на ищцата във вредоносния резултат, който да може да бъде квалифициран като съпричиняване, не се установява. Следва да се отчете и обстоятелството ,че въздушните възглавници не са задействани (л.171 от делото) по неизвестна причина .Тяхното задействане безспорно би намалило травматичните увреждания на починалия Валентин Генов ,но незадействането им не може да се отчете като негова вина .

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАКОННАТА ЛИХВА

Върху уважените претенции ищцата претендира заплащане на законната лихва. При произнасянето си съдът съобрази разпоредбата на чл. 429, ал. 2 и ал. 3 КЗ, предвиждащи, че в застрахователното обезщетение се включват и лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице и се заплащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от Кодекса или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В случая по делото са налице данни, че ищцата е предявила претенция пред застрахователя–ответник на 09.12.2021 г. (л.28 от делото ,т.1).Твърдение в тази насока се съдържа и в исковата молба .

По силата на Чл. 497. (1) от Кодекса за застраховането застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати:

1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3;

2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ (не може да е по-дълъг от три месеца от предявяването на претенцията по реда на чл. 380 пред застрахователя) освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ.

В конкретния случай застрахователната претенция е предявена на 09.12.2021 г. ,а тримесечният срок по Чл.497 ал.1 т.3 КЗ е изтекъл на 09.03.2022 г. , следователно законната лихва върху главницата започва да тече от 09.03.2022 г.

Предвид липсата на данни за по-ранно уведомяване на застрахователя, съдът намира, че върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди се дължи законна лихва, считано от 09.03.2022 г.

, като за периода от 25.07.2018 г. до 09.03.2022 г. искът следва да бъде отхвърлен.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАЗНОСКИТЕ

На основание Чл.79 ал.6 ГПК З. К. “Л. И.” АД,вписана в Търговския регистър, с ЕИК . със седалище и адрес на управление:гр. С. следва да бъде осъдена да заплати държавна такса по сметка на Окръжен съд-В. в размер на 6 000 лв.върху уважения размер на предявения граждански иск.

На основание Чл.38 ал.2 Закона за адвокатурата ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищцата адв.Г. адвокатско възнаграждение в размер на 10 650 лв.Съгласно Чл.7 ал.2 т.5 от Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. адвокатското възнаграждение е в размер на 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв. или в случая 8 650 +4% от 50 000 лв.=10 650 лв.

По делото са назначени две вещи лица ,чиито възнаграждения в размер на 500 лв.са платени от ответника.На основание Чл.78 ал.3 ГПК ищцата следва да бъде осъдена да заплати на З. К.“Л. И.” АД,вписана в Търговския регистър, с ЕИК ., със седалище и адрес на управление:гр. С. тези разноски съобразно отхвърлената част от исковете ,която е 40% (уважен размер на иска 150 000 лв. от 250 000 лв.) или 200 лв.

Ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника направените по

делото разноси съобразно отхвърлената част от иска, като по делото са направени разноси само за юрисконсултско възнаграждение. По силата на Чл. 78 ал. 8 ГПК ищцата следва да бъде осъдена да заплати юрисконсултско възнаграждение. Отхвърлената част от иска е 40 %. Съгласно Чл. 25. (1) от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението е от 100 до 360 лв., като по силата на ал. 2 за защита по дела с материален интерес над 10 000 лв. възнаграждението може да бъде увеличено с до 50 на сто от максимално предвидения размер по ал. 1. Съдът определя дължимото юрисконсултско възнаграждение, определено по правилата на Чл. 25 ал. 1 и 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ на 540 лв. 40% от 540 лв. са 216 лв. и ищцата следва да бъде осъдена да заплати тази сума.

Водим от горното Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. К. "Л. И." АД, вписана в Търговския регистър, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С. ДА ЗАПЛАТИ на В. В. Г., с ЕГН : *****, с постоянен адрес в гр. В. със съдебен адрес : гр. В. сумата от 150 000 лева (сто и петдесет хиляди лева), представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от ищцата В. В. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. В. със съдебен адрес : гр. В. неимуществени вреди (претърпени болки, страдания, страх, уплаха) в резултат на смъртта на баща и В. Г. Т. в резултат на ПТП, настъпило на 17.07.2018 г., около 0,40 часа на път I-1 /Е - 79/ при км 67+000, при което л.а. „Фолкфаген Шаран” с рег. № СВ МС, управляван от Г. Н. Г. от гр. С., ЕГН : ***** е нарушил правилата за движение по пътищата, като при пътна маркировка забранена за пресичане „М1” навлиза в лявата пътна лента и блъска челно насрещно движещият се лек автомобил „Тойота Пикник” с рег. № ВН ВВ, управляван от водач Е. В. В. , ведно със законната лихва от датата на изтичане на тримесечния срок от отправяне на претенцията до ответника (09.03.2022 г.) до окончателното изплащане на сумата, като иска за заплащане на законна лихва от 25.07.2018 г. до 09.03.2022 г. ОТХВЪРЛЯ.

ОСЪЖДА З. К. "Л. И. АД, вписана в Търговския регистър, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. С. да заплати да заплати държавна такса

по сметка на Окръжен съд-В. в размер на 6 000 лв. върху уважения размер на предявения граждански иск.

ОСЪЖДА З. К. “Л. И. АД, вписана в Търговския регистър, с ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр. С. на основание Чл.38 ал.2 Закона за адвокатурата във връзка с Чл.7 ал.2 т.5 от Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения ДА ЗАПЛАТИ на адв. К. Г. от Адвокатска кО.ия –В. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищцата В. В. Г. в размер на 10 650 лв.

ОСЪЖДА В. В. Г. с ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. В. със съдебен адрес : гр. В. ДА ЗАПЛАТИ на З. К. “Л. И.” АД, вписана в Търговския регистър, с ЕИК . със седалище и адрес на управление: гр. С. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 216 лв. и направените по делото разноски за вещи лица в размер на 200 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Окръжен съд – В. _____